

Országgyűlési bizottságunk tiltakozása

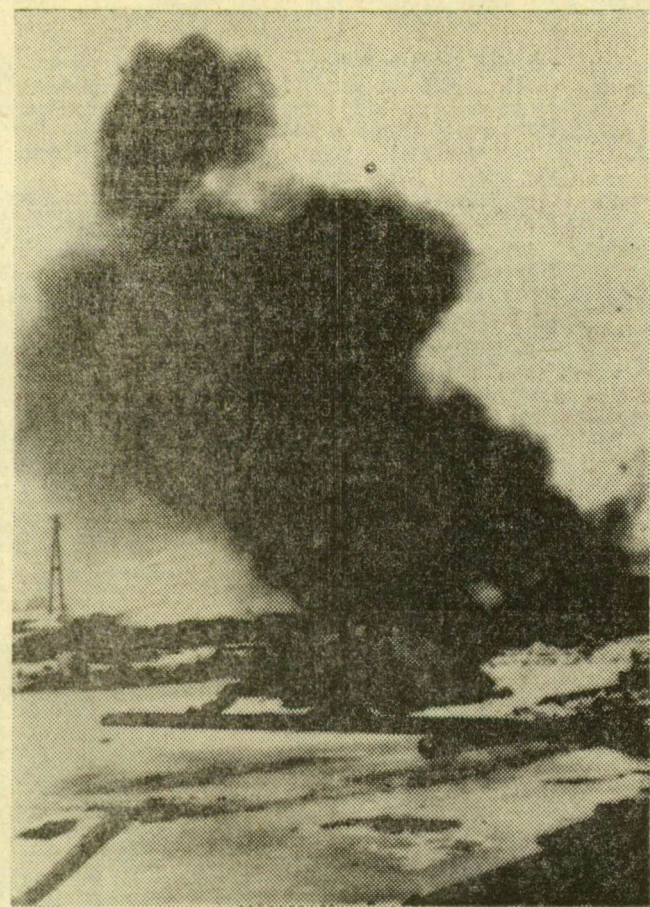
Az országgyűlés külügyi bizottsága pénteken Komócsin Zoltán elnöklésével ülést tartott. Az ülésen részt vett és felszólalt Kállai Gyula, az MSZMP Politikai Bizottságának tagja, az országgyűlés elnöke is.

Erdélyi Károly külügy-miniszter-helyettes előadói beszéde után a külügyi bizottság megvitatta az NSZK hatóságainak legutóbbi provokációs lépését, amellyel a Német Szövetségi Köztársaság új államelnökének megválasztására Nyugat-Berlinbe hívták össze a szövetségi gyűlést.

A külügyi bizottság vita után egyhangúlag határozatot fogadott el. Ebben elítéli az NSZK kormányának azon elhatározását, hogy a március 5-én esedékes köztársasági elnökválasztásokat Nyugat-Berlinben bonyolítja le. Ezzel a lépésével az NSZK kormánya ismételten demonstrálni akarja Nyugat-Berlinre vonatkozó jogellenes igényét.

A külügyi bizottság ez alkalommal is leszögezi, hogy Nyugat-Berlin nem tartozik az NSZK-hoz és ott hatóságai semmilyen illetékességgel nem rendelkeznek. Az országgyűlés külügyi bizottsága — a magyar nép véleményét kifejezve — elítél minden olyan lépést, amelylyel az NSZK kormánya újból alá akarja támasztani Nyugat-Berlinre vonatkozó jogtalan igényét.

A külügyi bizottság meggyőződése: a Magyar Népköztársaság és a többi szocialista ország helyes úton jár, amikor határozottan felép a tervezett provokációs lépés ellen és eltökélten folytatja az európai biztonság megőrzésére és megszüntetésére irányuló politikáját, amely a legteljesebben tükrözi a világ valamennyi népének, köztük a német népnek az édekeit is.

Tóth Béla felvétele

„TAKARÍTÁS” ALGYÓN. Biztonsági intézkedésképpen a decemberben kitört, s azután elfojtott 168-as algyói olajkúttnak a földgázak közötti szétfolyt olaját elégetik — amint ezt lapunkban jelentettük. Képünkön: Gomolygó füstfelhő kíséri a mesterséges olajtűzet a szegedi szénhidrogén medencében

Több a nevelő — kevesebb a diák

Szegedi iskolaigazgatók félévi értekezlete

A szegedi általános és középiskolák igazgatóinak, szakfelügyelőinek hagyományos félévi értekezletét tartották meg tegnap délelőtt a városi tanács előadótermében. Kovács József, az m. j. városi tanács vb művelődésügyi osztályának vezetője az 1968/1969-es tanév első felének oktató-nevelő munkáját értékelte, és beszélt a soron levő feladatokról. Felszólalt — egyebek között — dr. Biczó György, az m. j. városi tanács vb elnöke, aki általános gazdasági kérdésekről és a nemzetközi politikai életről tájékoztatta a résztvevőket.

A város oktatásügyének költségvetési kerete az országos szint felett áll. Csúpan az óvodák ellátottsága szerényebb, míg egyetlen férőhelyre országos átlagban 4500 forint jut, Szegeden 4054 forint. Legutóbb 3076 helyre 3395 gyereket vettek fel, s míg alig egy esztendeje szabad kapacitással rendelkeztek az óvodák, most 110 százalékos azok ki-

használtsága. Nemi megnyugtatót jelent a gyermek-gondozási segély időtartamának kiterjesztése, elsősorban a jövőre nézve, hiszen a városban ősszel már komoly gondokat okozott volna a 2 és fél évesek óvodai ellátása. Az általános iskolák tanulólétszáma viszont tovább csökkent. Így enyhült a zsúfoltság, kevesebb az osztályok létszáma és a délutáni

tanítás. Ugyanakkor lényegében változatlan maradt a pedagógusok száma, ezért az egy tanulócsoporthoz jutó nevelők aránya országosan éppen nálunk, Szegeden a legmagasabb: 1,8. A pedagógus-állomány szakos összetétele viszont igen jó: a tanítási órák 94,1 százalékát szakos nevelő látja el — a megyei jogú városokat tekintve szerencsésebb statisztikával csak Pécs dicsekedhet.

A szegedi középiskolákban 6400, a szakmunkásképzőkben 4500 fiatal kezdte meg tanulmányait az idei tanévben. A diákok mindössze 20 százaléka jár gimnáziumba, a többiek szakmát kapnak. A középfokú iskolák tanulói-
nak kevesebb mint fele szegedi (körülbelül 5000); közel 2 ezren laknak kollégiumokban, diákhonokban (melyeknek lehetőségei igen szűkösek), 3 ezren naponta járnak be a környékről. A szociális problémák mellett gondot okoznak az oktatás tárgyi feltételei is, így különösen a tanteremhiány.

Idén sem lesz könnyebb a beiskolázás, mint tavaly. 1800-an végzik el a nyolcadik osztályt, közülük legfeljebb 500-an mehetnek gimnáziumba, 450-en szakközépiskolába. 900—950 tanuló szakmunkás iskolába kell felvenni. A fizikai dolgozók tehetséges gyerekei továbbtanulását viszont feltétlenül szorgalmazni kell. Romlaniak a felvételi esélyek a felsőfokú intézményekben is, a tanári szakon ráadásul területi elvek szabályozzák a szegediek lehetőségeit: körülbelül 20-an nyerhetnek felvételt. Kiváltságos fontos feladatok várnak tehát a pedagógusokra: ösztönzés, tárgyalgasson kell tájékoztatniuk növendékeiket továbbtanulási esélyeiről.

N. I.

A demokratizmus gazdagodása

Esztendeje már, hogy a Szegedi Textilművekben útjára indult a kezdeményezés. Brigádtaggá avatni a vezetőket — az volt az egyik célkitűzés. A másik: egy kicsit irányítót, vezetővé léptetni elő a közvetlenebb viszony révén magukat a brigádtagokat. A végső cél, mindennek mozzgató rugója pedig: a közös út, az összetartozás hang-súlyozása, a tulajdonosi szemlélet terjesztése, az üzemi demokrácia erősítése.

Úgy is mondhatnánk: a textílesek megpróbálták, lehet-e úgy dolgozni vezetőknél, dolgozóknak, mint egy nagy brigádban, amelynek tagjait összefűzi az egymásrautaltság, a kölcsönös bizalom. A konklúzió — nemcsak lehet, kell is.

A már hagyományos, patronálásnak nevezett kapcsolatot hiányosságait, azt, hogy ha egy vezető patronusa a brigádnak, akkor az már egyfajta eleve kiemelés, sikerült így megszüntetni. A patronálásnak mintegy az volt a kötelessége, hogy irányítsa a brigádvezetőt, „ítéletet hirdessen” a felmerült kérdésekben. Ezt a választalat — amely persze nem volt ajtó nélküli, sőt — fokról fokra tüntették el a közös brigádgűlések, amikor már mint brigádtaggal válthattak szót a segédművezetővel, művezetővel, de a gyártáreszleg-vezetővel, sőt a főmérnökkel is.

Így kapott új, fontos fórumot az üzemi demokrácia. S kölcsönösen kamatozott, kamatozik ma is a tőke, amit például a legapróbb, de a munkások számára nagyon is lényeges dolgok megvitatása, megoldása jelent. Mert a gépállapot társadalmi ellenőrzése, a szakadásszám csökkentése, a minőségjavítás feltételeinek megteremtése mind közös téma. S a munkások, ahogy mondani szokták — mostanában nem „szívajosok” előhozakodni a gátló tényezőkkel, nem fukarkodnak a bíráló szóval. Ha anyaggal, segédeszközzel nem jól látták el őket, bármiben fennakadás van, szóváteszik; a tapasztalat szerint a jövőtél sem várta magára. Vitathatatlan, hogy — különösen a magasabb beosztásúak, főművezetők, részlegvezetők esetében — több lépcsőt „ugorhat” így fölfelé a demokrácia. Gyorsabb, hatékonyabb a segítő intézkedés. És persze, nagyobb a hatóság is: aki mint felelős állást betöltő brigádtag, egy-egy dologról tudomást szerez, nem egy munkacsapat, hanem az egész üzem szintjén keres rá megoldást. Természetesen a vezetőtársakkal együtt. Vagyis minden információ — s bizony sok újat tudnak mondani a dolgozók a legtapasztaltabb vezető-brigádtagnak is — közkinccsé válhat így, csak jól kell vele sáfarkodni.

Az a tény, hogy a gyártási színvonal ugrásszerűen nőtt tavaly, beszédes tükrö a jó sáfarkodásnak. Tetszetős adat, hogy a fonodában 30 százalékkal csökkentették a szakadásszámot. A szövődésben is jelentős a javulás, noha nemcsak saját gyártmányú fonallal dolgoznak. Tavaly nagy volt a létszámhiány, ekkor a szocialista és a címért küzdő brigádok tagjai még többre vállalkoztak. Huszonöt helyett ötven gépet kezelő szövönök, ugyancsak a korábbi munka kétszeresét jól elvégző fonálónyok, asszonyok — pirostetűs hősiesség volt ez a köznap munkában. S mindehhez az ad ösztönzést, hogy érzik, anyagiagiban is, de erkölcsileg is az értelmét, hogy mindinkább tulajdonosnak, partnernek érezhetik magukat. A beavatás — sikerült, s egyre több a mondanivaló. Erdemes a módszer arra, hogy általánossá váljék.

Simai Mihály

Jobb világítást kap a Széchenyi és a Klauzál tér

ÜLÉSEZETT AZ I. KERÜLETI TANÁCS

Tegnap délelőtt a Haza-fias Népfrent városi bizottságának Vörösmarty utcai székházában ülést tartott az I. kerületi tanács. Dr. Varga János vb elnök terjesztette az ülés elé az 1969. évi költségvetést és a fejlesztési alap költségvetését, amelyek irásos anyagából a tanács tagok ezúttal nemcsak a saját erőből megoldandó feladatokat ismerhették meg, hanem azokat is, melyeket idegen beruházók valószínűleg meg 1969-ben az I. kerületben. Saját költségvetésében a tanács mintegy 18 millió forintot irányoz elő az utak és gyalogsjárdák felújítására, illetve kátyú-

zásra. A beruházások közül kiemelkedik az Újszegeden a Csanádi utcában létesítendő piac, a Korondi utcai orvosi rendelő terve, az újszegedi gázvezetékhalózást fejlesztésének első üteme, a belvárosi közvilágítás korszerűsítése a Széchenyi és Klauzál téren.

A költségvetésről élénk vita alakult ki. Különösen az újszegedi gyalogsjárdák és utak helyrehozatalára szánt összeg szétosztásáról. Felszólalt Sallai Ferenc, Sirján Gábor, Dóra Antalné, Szegedi János, Balogh József, Hörömpő József, Havalecz Istvánné, Nitsinger Gyula, Otott Béla, Dr. Kiss István-

né, Csanádi Józsefné, Kovács István, Pignitzki György, Osváth Lajos, Bodnár Lajos, Pálfalvi István, tanács tag és Korek Józsefné dr., vb-elnökhelyettes.

Dr. Varga János válasza után a tanács elfogadta a költségvetést, azzal a módosítással, hogy az újszegedi tanács tagok, a pártszervezet és a Haza-fias Népfrent közösen megalkotandó bizottsága döntsön az újszegedi járdák és utak helyrehozatalára 1 millió forintban meghatározott ideig összeg felhasználásáról. Elfogadta a tanács azt a javaslatot is, mely a megyei jogú városi tanácsot arra kéri, hogy indítson a kerületi tanácsok között versenyt a társadalmi munkában.

Dr. Bödő Istvánnak, a tanács vb titkárnak bejelentése után hét tanács tag interpellált a kerületet érintő ügyekben. Kovács István arra hívta fel a figyelmet, hogy ideiglenesen is rendezni kellene a Bajcsy-Zsilinszky utca sarkán levő romos telket. Nitsinger Gyula és Kiss Jenő az újszegedi utcák rossz állapotára hívta fel a figyelmet, hasonlóképp Otott Béla is. Sirján Gábor azt kérte, hogy az 1-es villamosvonalon a 10 óráig dolgozók érdekében 10 és fél 11 között legalább két szerelvény közlekedjen. Szegedi János újszegedi gáztöltő állomás létesítését, Balogh József a háztáji földék kérdését hozta szóba.

Dr. Varga János válasza után az ülés elnöke, Pálfalvi István mondott záró szavakat.

Belvízvédelmi készütségek Dél-Magyarországon

A tartós olvadás és esőzés hatására az országban sok helyen megáradtak a patakok és a folyók. A Tarna víze például Verpelénél csütörtök reggeltől péntek

reggelig 76 centiméterrel emelkedett, s délelőtt 2 óra alatt további 89 centiméterrel.

Pénteken megáradtak a bakonyi hegyi patakok, a hegyek aljában összegyűlt hólé pedig utat tört magának Borzavár, Porva és Zirc lakott települései felé.

Pénteken reggel a pécsi, a bajai és a szolnoki vízügyi igazgatóság egész területére első fokú belvízvédelmi készütséget rendeltek el. Így egész Dél-Magyarországon készenlétben állnak a vízügyi szakemberek az esőzés és az olvadás következtében várható belvíz eltávolítására.

SZOMBAT, 1969. FEBRUÁR 22.

Küldöttségünk Bulgáriában

Roska István, hazánk szófiai nagykövete csütörtökön kórtelt küldött annak a pártmunkás-küldöttségnek a tiszteletére, amely Herczeg Károlynak, az MSZMP Fejér megyei bizottsága első titkárnak vezetésével Bulgáriában tanulmányozta a Bolgár Kommunista Párt gazdaság-

politikai tevékenységét. Pénteken délelőtt Sztanko Todorov, a Bolgár Kommunista Párt Központi Bizottságának titkára fogadta a küldöttséget. A fogadáson jelen volt Roska István nagykövet.

A küldöttség pénteken délután hazautazott.

DELMAGYARORSZAG 3